

fleksjobbernes rettigheder i forhold til andre lønmodtageres rettigheder.

De får muligvis bedre vilkår – det gør de givet – end den gruppe, der i dag er den største, og som vil vedblive med at være den største, i hvert fald i lang tid fremover, nemlig dem, der er ansat i puljefjob, og dem, der er ansat i forskellige jobtræningsordninger.

For med hensyn til de sidste, som der i dag er 70.000 af, er det fuldstændig uomgængeligt, at de ikke er omfattet af sikkerhedsorganisationen, at de ikke er omfattet af det apparat, som skal være hovedgaranten for sikringen af et godt psykisk arbejdsmiljø på arbejdspladsen.

Det er disse personer ikke omfattet af, og det er derfor, jeg synes, Socialdemokratiet bør tænke en hel del over det: Vi har altså her en stor gruppe mennesker på 70.000, og den bliver større i de kommende år på grund af arbejdsmarkedsændringerne og de nye regler om fremrykket aktivering, og lige præcis den gruppe, som er mest udsat for at blive ramt af et dårligt arbejdsmiljø, står altså uden for det apparat, som man i dag mener skal løse problemerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om det forslag til vedtagelse, der er fremsat af ordføreren for forespørgerne, hr. Frank Aaen, blive foretaget i mødet i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 220: Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. (Aldersdiskrimination).

Af Jette Gottlieb (EL) og Søren Søndergaard (EL).
(Fremsat 13/4 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Enhedslisten har stillet forslag til en ændring af forskelsbehandlingsloven, så alder bliver omfattet af forbudet mod forskelsbehandling. Forslagsstillerne henviser til, at arbejdsgivere har en række negative holdninger til ældre på arbejdsmarkedet. Jeg er enig i, at de refererede holdninger er ualmindelig dumme.

Regeringen ser meget alvorligt på de problemer, ældre arbejdstagere kan møde på arbejdsmarkedet. Målsætningen for regeringens indsats på seniorområdet er fastholdelse af ældre på arbejdsmarkedet, både fastholdelse af ældre i beskæftigelse og forbedring af ældres muligheder for at gå fra ledighed til beskæftigelse.

Den demografiske udvikling gør, at det er nødvendigt at sikre, at ressourcerne på arbejdsmarkedet bruges rigtigt. Der er ikke nogen, der må blive undgået, glemt eller smidt væk. Det har vi ganske enkelt ikke råd til. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at de ressourcer, som seniorer på arbejdsmarkedet udgør, ikke altid bruges lige hensigtsmæssigt af virksomhederne.

Baggrunden for lovforslaget er ifølge forslagsstillerne bl.a., at AF diskriminerer ældre ledige. Det vil jeg nu modbevise.

Når det drejer sig om arbejdsmarkedsindsatsen for de over 50-årige, vil jeg gerne understrege, at de over 50-årige dagpengemodtagere, der er i aktiveringsperioden, hele tiden har haft samme rettigheder og pligter med hensyn til aktivering som alle andre ledige i aktiveringsperioden. Hidtil har det kun været de 50-59-årige ledige, der kan modtage forlængede dagpenge efter særreglen i arbejdsløshedsforsikringslovens § 75, § 55, stk. 4, når aktiveringsperioden udløber, samt dagpengemodtagere over 60 år, som ikke har været omfattet af retten og pligten til aktivering.

De ændringer, der blev gennemført i forbindelse med arbejdsmarkedsreformens tredje fase, betyder dels, at muligheden for forlængede dagpenge ophæves for nye årgange af ledige i alderen 50-54 år, dels at ledige, der fortsat har mulighed for forlængede dagpenge, får ret og pligt til aktivering på lige fod med ledige i aktiveringsperioden.

Med vedtagelsen af lovforslag nr. L 174 om fleksibel efterløn m.v. ophæves også den hidtidige 60-års aldersgrænse for ret og pligt til aktivering. Fremover vil ledige dagpengemodtagere over 60 år også være omfattet af aktive-